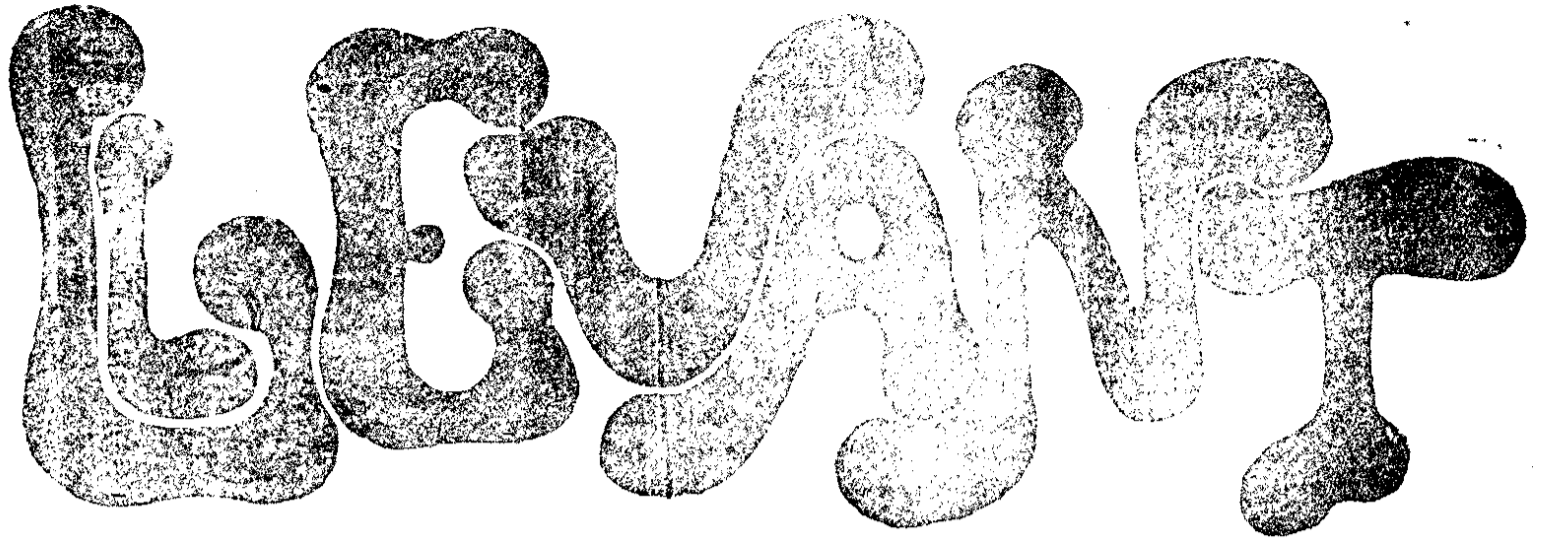

PREUS

Espanya, un trimestre. . . 1'50 ps
A fora. id. 2'50
Surt els dies 10-20 i 30 de ca d
mes

Número solt: 15 cts

Redacció i Administració
Quatre Cantons, 3
ARTA (Mallorca)

DESENARI CATOLIC MALLORQUI

Que és i an a que ve "Minerva"

Tots nos planyem de la falta d'esperit de sociabilitat que patim, desgraciadament, en la nostra vila, perquè fins aquí, la fundació de tantes societats com s'han comensades és estat un fracàs darrera l'altre.

A voltes, al veure com de cop i volta se creaven noves societats i pareixien tenir molta ufanía, semblá que l'esperit de sociabilitat surgia de cop dins la nostra vila i que comensavem en aquest sentit una nova época; però la realitat nos ha fet veure que la generació adulta d'avui está faltada d'educació social i per tant és imposible que les societats que crei puguin tenir llarga i próspera vida, a no ser que aquesta estiga vinculada únicament, com en el cas de la Caixa Rural, en la voluntat d'un homo.

Perquè, no hem de tancar els ulls a la realitat i hem de voler regoneixer els fracassos socials que, un darrera l'altre, ve sufrint la nostra vila.

Ja sabem que tot lo qui neix ha de morir, i que la vida de les associacions és semblant a la dels homos i per tant normalment neixen, creixen, floreixen, fruiten, decauen i moren. Però sabem que és imposible aixó dins una vida curta i les nostres societats moren totes en l'infantesa; ja sia per raquitisme, ja per excés de creixensa, casi cap consequeix vida llarga. Els exemples d'aquests fracassos les tenim ara davant, són d'actualitat. Casi totes les societats fundades dins els darrers vint anys, han acabat per no res. Hem

vist tots fundar-se un *Círcol d'Obrers Catòlics*, un *Ferretx*, un *Sindicat Agrícola*, un *Socorrós Mutuos Artanenses*, un *Centre de Lectura*, un *Círculo Artanense*, etc; i totes aquestes entitats, després d'una vida efímera, han acabat els alens o han entrat en període de descomposició com les passa a algunes d'elles actualment. Solament se pot retreure la Caixa Rural com a entitat de durada i tots sabem que únicament en ella hi ha florit la secció econòmica, perquè está aquesta en mans d'un homo; però que apenes se conta amb la cooperació del cos social. En canvi sabem be, que fins al present, cap de les proves que s'han fetes per organitzar dins aqueixa entitat associacions o seccions amb altres fins, ha donat resultat, sinó que també han participat del fracàs general de la vida corporativa artanenea.

Aixó nos demostra, ben a les clares, que falta molta educació cívica i aquésta és imposible donar-la ja a la generació adulta. Únicament podem tenir confiança en les generacions que puja. Però, sabut és que sols visquent s'aprén a viure, que treballant s'aprén a treballar, aixó és, que no basta donar lliçons teòriques de civisme per infiltrar esperit cívic; que no és suficient inculcar nocions de sociologia, per educar socialment; és precís agafar la matèria prima que son els infants, i enmol·lar los en la vida social pràctica, fer los viure realment en societat i infiltrar los sos devers cívics fent los ho complir diàriament en una entitat que ells matei-

xos organisin i regesquin.

An aixó tendeix l'entitat "Minerva" que és una associació d'alumnes i antics alumnes de les nostres escoles nacionals que fou creada fa deu anys en el claustre i alts del Convent i que al canviar de local quedá com estacionada, però que ara reviu amb ufanía. Dins ella s'hi creá el nostre periòdic *Llevant*, i d'ella en sortí la *Biblioteca Circulant* que passá més tart al *Centre de Lectura* perquè aqueixa entitat tenia més centricitat, però que a ella ha retornada al estroncase la vida del Centre.

Aqueixa entitat ve a esser idó, el taller d'aprenentatge de ciutadania. En ella heu han d'educar-s'hi els nous ciutadans i d'ella s'han de nutrir les futures societats d'adultes que dins la vila vagin nasquent.

Actualment instal·lada en el local escola del carrer de Bellpuig, a pesar de no reunir aquest local bones condicions, s'hi conta amb una biblioteca dividida en una secció circulant i altre estática; amb un museu en formació i una secció musical que ha comensat a organitzar una orquesta i té una escola musical Lo que pot fer *Minerva* és molt; lo que farà és una incògnita perquè dependeix de moltes circumstàncies. Per de pronta, compta amb l'entusiasme dels associats que augmenten de dia en dia, i amb l'interés dels mestres en que l'entitat marxi per camí ascendent. Falta l'apoiament moral i material d'autoritats, pares i persones aimants de la nostra població, que al ajudar al progrés d'aquesta societat sabrán que col·laboren al progrés de la vida futura d'Artá. ¿Qui pot negar-se a cooperar a tan elevats ideals?

A. F.

La festa de St. Bartomeu

La gent va xalesta
El temps se fa bre u
Quant 'riba la festa
De St. Bartomeu.

Olor d'ensaimades
Murta i banderetes,
Vellanes torrades,
Les cases veinades,
¡Que lluen de netes!

Del vey escolá
Mos fa desxondir
El fort repicá,
Prepara l'altá
Per l'Ofici dir.

N'está plé el carrer
de bons feligresos,
Fuma l'ensencer,
El brançal ja té
Els ciris encesos.

Les atletes duen
Les gales del dia
Botonades lluen
Brillant pedreria.

Guyes i anells d'or,
La mirada llesta,
Més bell que un tresor
La cara i el cor
I els ulls plens de festa.

Ara entren dos'nins
Amb nova mudada,
Retxats calcetins
Camia planxada.

Més amples que mai
Les riques madones
Amb faldes de fai
Rosari i ventay
Vels i mantes bones.

Pobret i colrat
Temple camperol
Está endomassat
De murta tapat
El gratat trespot.

Ple de lluminaris
De paumes i flors,
Brodats vestuaris
Amors i pregatis
Sortides dels cors.

Al portal s'atura
El Rectó atmetent
per rebre amb finura
A l'Ajuntament.

Sent les xeremies
Que inflades grinjolen
Fent mil fantassies
Noves armonies
Fer-mós sentir volen.

Joves manestrals
Al só de l'orquestra
Canten solemniais
La missa de festa.

I, fent processó,
De la sacristia
Surt la cort d'honó
Del predicador:
La noble obreria.

De santa doctrina
Plena d'unció
Que al cel encamina
Es el breu sermó.

L'escolta la gent
Ab cara ensensada,
El sermó valent
Ma veïna el sent
Fent qualque becada.

La basca és sobrada

Renou de ventay;
Un tró d'festivada
Roda per l'espai.

S'ha tapat el sol
Se mou la cortina;
Me dona consol
El fresc embatol,
Embat de marina.

Per la porta frissa,
Resolta, la gent
Cabada la Missa,
Tota encaradissa,
Sense mirament.

La noble obreria
I autoridats
Amb bona armonia
Van en aquest dia
Tots entremesclats.

Vestits de gran gala
A beure algo amb neu.
El refresc exhala
Entrant a la sala
Un perfum molt seu.
Brufem doncs, la festa
De St Bartomeu

Palma. Desembre de 1925

CLARA

Mes del conflicte musical

CARTA OBERTA

Del Sr. Batle hem rebuda la següent carta.

Sr. D. Andrés Ferrer.

Muy Sr. mio y amigo: Creo que no nos llevaría a nada práctico una discusión sobre los comentarios que, con motivo del conflicto musical, inserta V. en el último número de «Llevant». Yo no acertaría a convencerle, y desde luego no me declaro convencido después de leer las tres columnas que V. le dedica.

La autoridad judicial o la opinión pública por medio de un plebiscito podrían fallarlo, si cree V. que el asunto tiene suficiente importancia para apelar a este medio.

Mi proposición se reduce a que nos sometamos a uno de los dos tribunales. La parte que careciere de la razón debería abonar una cantidad que se invertiría en una mejora de utilidad pública.

No tengo interés en que acepte V. mi proposición, pero, si no la acepta renuncio a discusiones inútiles; caso de aceptarla convengo en una amistosa discusión para facilitar elementos de juicio.

Aparte de lo dicho, crea V. que he tenido un gran disgusto, aminorado solamente por la creencia de que he cumplido un deber al oponerme a las destemplanzas de unos pocos músicos que con demasiada frecuencia encuentran motivo para promover, conflictos, casi siempre en vísperas de las Fiestas Patronales. Rogándole la inserción de estas líneas me reitero saludos amigos y s. s.

ANTONIO MASSANET

Artá 18 de Agosto de 1926

CONTESTACIÓ

Sr. D. Antoni Massanet.

Benvolgut amic: Li agraeisc la seua contestació en *Carta oberta* al meu article del nº anterior sobre el conflicte musical, perquè me dona lloc per posar en clar alguns conceptes que no hi havien quedats, com se desprén del contingut de la seva.

En veritat, si el meu fi, al escriure el comentari dits, no hagués estat altre que provar de convencer-lo de que havia patit V. una equivocació en consentir que se disolgués la banda abans que transigir, no els hauria escrits, perquè prou consideracions se li feren abans i no lograren convencer-lo; però era precis que els qui xerraven, sense estar ben enterats, coneguessen el procés veritat del assumpte, i prova n'és de que era veritat tot lo que jo afirmava, que V. no me refuta ni un sol concepte de tot lo dit. Jo vaig exposar el què i el perquè de la creació, peripècies i desfeta de la banda i lo escrit publicat queda; però si aixó té cert interès per el centenar de persones que, en pro o en contra, s'han ocupat del assumpte, en canvi no li don tanta importància que consideri necessari ni recorre a l'autoritat judicial ni a un plebiscit popular per aclarir qui té raó. No crec, que la destitució d'una

banda de poble si tan trascendental que aturi la marxa del mon. Amb banda o sense, tot seguirá la seva via. Per altra part, en un poble de no gaire educació cívica, ¿qui acceptaria un plebiscit promogut per un batle, el quefe polític del qual ha contat sempre en prop de les tres quartes parts dels vots d'el poble? Aquesta proposta ve a ser com la d'aquell opulent americà que deia a un pobret jornalero: com a prova de que teng raó, te desafiyo a qui treurá mes dinés.

Tampoc sè an a que vé apellar a l'autoritat judicial, are que ja no és a temps d'arretglar-ho i en canvi quant era hora, no volgué acceptar l'arbitratge que li proposarem. *A caballo muerto la cebada al rabo*, diu el refrán castellá; per tant me sembla que ha passada l'oportunitat de l'arbitratge. Are no queda més que *resignació* de part dels qui puguin colque dia necessitar els servicis d'una banda, o provar de constituir-ne una altre.

Lo que sí m'ha afectat és aixó de que creu ha *cumplido un deber al oponer-se a las destemplanzas de unos pocos músicos* etc. etc.

A V. li consta be, que amb aquesta ocasió no se tracta va d'uns pocs músics, sinó de tota la banda en massa, i que no anaven a *moure* sino a *evitar* conflictes que podien succeir-se Aixó de que amb massa frecuencia promoguin conflictes demunt les festes patronals és una afirmació gratuita que no és capás, V. a provar. Més li dirè: fora del cas d'enguany, en que ja sabem que V. no mos ha de donar la raó, a pesar de que creim tenir-la, no és capaç V. a treure un cas, ni un, en que els músics de la meua banda promoguessen conflictes damunt festes a no ser contestant a las provocacions dels de dalt.

Lo que hi ha, és que aquí, i a molts de pobles, an els músics no les tenen cap consideració. Una banda és lo més tirat de la vila i sembla que autoridats i públic tenguen dret a cometre amb ella qualsevol atropell i arbitrariedad. Els músics se troben sempre a mercé del capritxo de qualsevol, i an aixó no hi ha dret. Cada músic podrá esser, individualment, lo que's vulga, però la banda es una entitat que més o menos be, així com pot, compleix *sempre molt millor* que no la paguen, i no obstant molts la tenen com a s'escala d'empurtinar de tohom, i ha de sufrir les arbitrariedades dels de dalt i les vexacions dels de baix.

¿Una banda de música se considera necesaria a una població? Ido, és precis que además de pagar-la conforme, sè li tenguin sempre les consideracions que se deuen a tota entitat constituída.

Així, i sols així, s'eviten les *destemplances*, i la troben disposa sempre al compliment de la seva obligació.

Aprofit l'ocasió per repetir-me de V. s.s. i amic.

Andreu FERRER

Reproduim del nostro confrare «La Vanguardia Balear» el sigüent solt.

El pasado sábado, por la noche estuve en la Plaza de Cort y presencié el antiguo y tradicional baile de boleros, que trae los aires sanos de nuestra payesia.

Y pasé allí un buen rato, viendo algunos millares de sillas ocupadas, signo evidente de la atracción de espectáculo.

También he escuchado estos días la típica gaita; siendo algo que remozza y nos vuelve a nuestros buenos tiempos, lo que tiene el tinte de la tradición.

La cultura y los adelantos, no dejan de tener ciertos inconvenientes y generalmente las muchedumbres no los digieren con facilidad.

La incomunicación de los siglos pasados, con los barcos de vela de andar pausado y sin condiciones para el pasaje; las incómodas sillas de posta o el burro enjaezado, como medio ordinario de viajar, a menudo con la zozobra y el peligro del bandolerismo y el atraco; la falta de periódicos, el analfabetismo, etc. etc; todo ello hacia de cada país un reducto cerrado, en que se cultivaba lo típico.

Cada uno tenia sus edificaciones características, sus trajes especiales sus costumbres propias; dando una belleza peculiar a cada comarca, una personalidad inconfundible; teniendo todas juntas para el turista el atractivo de la variedad puesto que en cada una hallaban muchas cosas que les llamaban las atención, que eran nuevas, que no habian visto.

Vino luego rápidamente el progreso los adelantos, la multiplicidad de imprentas, libros y periódicos de toda castadura; llegaron las vias férreas, y hasta los automóviles y la aviación que han suprimido las distancias trayendo la comunicación constante de unos países con otros y esa *endósmosis* y *exósmosis* de cada comarca ha traído sobre todas ellas un feo tinte de cosmopolitismo, que acabaría por plasmar to los los países con el mismo molde, si no viniera ya la saludable, reacción, el salto atrás.

La gente poco culta, que empezó a viajar o a leer y hojear la prensa gráfica, se ha sentido atraída por las grandes urbes, y con menos precio de lo propio, ha caído en la tentación de llevar a los villorios los moldes de las grandes capitales.

La *Mode de Paris*, recorre e invade hoy, inundándolos y formando inmensa alguna, millones de kilómetros na-

drados de nuestro planeta, y cuando una cocotte o una estrella parisien vesta una toilette y la recoge una revista de modas, aquello es la ley universal que manda variar de indumentaria a todas las señoras del gran mundo, que a la vez sirven de modelo a las mediocres y a las infimas. El instinto de imitación ha ido desarrollándose chimpancescamente, no solo en los vestidos, sino en todos los órdenes de la actividad humana.

Y Mallorca es uno de los países que se distinguen por su adaptabilidad a todo lo exótico: viene aquí un catalán o un mahonés y sigue ablando su lengua en toda su pureza, después de 20 años de permanencia en este territorio; pero va un mallorquín a Cataluña, a Menorca o a la Argentina, y a los ocho días de estar allá, empieza ya la práctica del idioma o dialecto del país en que mora, y al regresar a la *Illa daurada*, parece ser que ya no se acuerda del habla nativa. Ninguna payesa se atreve a trasponer nuestras fronteras provinciales sin despojarse de su elegante indumentaria.

Da pena recorrer los pueblos y ver como uno tras otro los bellos portales arqueados de nuestras villas van rectificándose a cordel, tomando la línea recta, la forma de un cuadrilátero rectangular, cortando para ello, de modo antiestético las grandes piezas que formaban el dintel semicircular; el traje de payés ya no se usa y nuestras preciosísimas payesas van abandonando una tras otra, el clásico rebecillo, el jubón y todo lo característico para disfrazarse de ciudadana.

Vale la pena de que procuremos reafirmar nuestra personalidad, conservando con orgullo todo lo característico, en trajes y costumbres, en las edificaciones, en los bailes, en las fiestas, en todo cuanto quepa conservar a través de los tiempos.

Por esto celebremos que subsistan los bailes como el del domingo, y que se vean concurridos y aplaudidos.

Religioses

CONVENT

Diumenge passat se celebrà amb la solemnitat acostumada la tradicional festa dedicada a St Roc, advocat contra la peste. Predicà les glòries del Sant el Rt P. Fra. Rafel Ginard de la nostra vila. El chor cantà la missa Te Deum Laudamus d'En Perosi. Diumenge dia 22 en la mateixa iglesia s'hi celebrarà festa dedicada a Sta Clara. El dematí heí haurà la Comunió General pels Terciaris i a les 10 Ofici major amb sèrmó.

Artanencs a fora

Segons llegim en la premsa de fora, el nostre amic i paisà Rt D. Francesc Sureda Blanes ha obtingut un primer premi per sa Novela «De como Icaro perdió sus alas» en el recent

concurs literari celebrat en Sanlúcar de Barrameda.

Després de llarga i penosa malaltia sufrida amb resignació de bon cristià, dia 19 morí a Ciutat, rebuts els Sants Sacraments, l'enginyer D. Miquel Massanet Beltrán que aquí coneixen amb l'álies *Terrés*. Fou Quèfe d'Obres Públiques de Mallorca conquistant-se general estima.

Rebi tota sa distingida familia l'expressió del nostre sentiment i que Deu lo tenga al cel.

DE CA NOSTRA

METEOROLOGIA

Encara qu'estiguem en la temporada del temps fort, la calor no ha molestat gaire. Es del anys en que per aquí s'ha sentida amb poca intensitat. Dissapte passat estigué tot el dia ennuvolat i fins prová de tronar, semblava que havia d'esclatar en tempestat; però la va aná a fer devers Barcelona. Aquí no ploqué gens. No obstant aquets derrers dies, la calor ha augmentada moltet.

AGRICOLES

Casi tothom ha cuides'ja les metles, que a rotlos han arribat a mig esplet i a altres un poc més; però el preu es baixet, la demanda poca. Les figues, per ara se presenten be; si tenen bon secar encara els pagesos feràn diners. No se pot dir igual de certes hortalises; n'hi havia qui enguany havien sembrats molts de melons i sindries, per que els demés anys daven molt de producte. Enguany, però, les ha faltat sol i han quedats com espantats. L'oliva ha desapareguda molt, és de teme que la cullita sia més magre que no pareixia de tot d'una.

MORTA

Dimars devers les 11 del matí entregà l'ànima a Deu, després d'una partida de dies d'estar amb molta gravetat i d'haver rebut els Sants Sacraments sa madona Antònia Picó (a) Rotxeta del carré del Ponterro, mare de'n Juan i en Jaume Marín an a qui com a tota la demés familia acompanyam amb el sentiment, Al cel sia.

FALTA D'AIGO

Per la escasès d'aigua que patim, com en la major part d'estius han estats tancats temporalment els conductes particulars.

A LA MAR

El dia de la Mare de Deu i el de St Roc, com es la costum de cada any, bona moltes les families que s'anaren a passar-los a la vorera de mar. A la Colònia heí comparegué molta gent; l'automòbil d'en Terres seguit tota viatges. A sa Torre també era ple; i es clar que no faltaren balls i deverdiments a voler.

DESGRACIES

El dia de St Roc hambaixa, el carretó d'en Porro, picapedré duia sa familia d'en Camuyes de tornada de Sa Torre i a la pujada de Can Cruya girá, i una germana d'En Camuyes que viu a Inca, va caure un tros lluny rompent-se un bras. i fentse moltes ferides, Els altres sols reberen cops i el retgiró.

—Dia 18 o sia dimecres horabaixa soccè una altre desgràcia i a S'Auma.

En Xerafi pegá un toc a sa bístia que rodava a sa cúa i aquesta reculá i rompé els tirants. Sa jàssera de sa cúa el ferí an es cap fent-li una grossa oberta. Sa eridá amb urgència a D. Jaume Solivellas i aquest li doná set punts de sutura.

Sentim sa desgràcia i li desitjam pronta curació.

Mercat d'Inca

Bessó a 165'00 pts. es quitá.
Blat a 27'50 pts sa cortera.
Xeixa a 28'00 pts. id.
Ordi mallorquí a 16'50 id.
» foresté a 16'00 id.
Civada mallorquina a 15'00 id.
» forastera a 14'50 id.
Faves veyes cuitores a 34'00 id.
Id. mal cuitores a 30'00 id.
» pel bestia novelles a 30 id.
Blat de les Indies: 36'00 p. 100 kg
Gallines a sa tersa.
Pollasires a id.
Ousa a pts. sa dn^a.

PIROTECNIA ESPINOSA

Nous programas para RAMILLETES, DEFUEGOS RATIFICIALES propios para fiestas particulares, de barrio, jardines

Novedad en FUEGOS ELÉCTRICOS de gran esplendor teúvias de fuego plateado y dorado

FUEGOS JAPONESES—COHETES REALES con cabellera
Cohetes de honor—Cohetes escondidos
Cohetes reales con boya dorada y plateada.
116 Artà.

OBRA NOVA

En els nostres tallers es estat imprés un llibret de meditaciones titulat «Camino de Perfección» per un Paredel Oratori de St. Felip Neri

Té més de 550 planes i s'ha posada a la venta enquadrada amb planxes dorades, tela i cantells vermells al preu de 3'50 pess & les exemplar.

SUSCRIPCIO

per regalar a D. Lluís Pascual Gonzalez les insígnies de la Creu de Beneficència de 1ª classe amb distintiu negre i blanc.

Suma anterior	120'00
D. Antoni Sard Blanes	25'00
Rt D. Josep Fuster Pvre	5'00
D. Antoni Esteva Amorós	15'00
D. Francesc Antich Yza-	10'00

guirre

D. Miquel Salas Antich	5'00
Rt D. Andreu Casellas, Pvre	3'00
Sra Viuda de M. S.	25'00
D. Miquel Barrios Bosch	25'00
D. Miquel Barrios fiy	10'00
D. Bartomeu Alzina Font	10'00

Suma i seguirá	253'00
----------------	--------

ELS NINS DE LA COLONIA ESCOLAR

Com se sap, pensionats per l'Ajuntament, hi ha alguns nins i nines que formen part de les Colonies Escolars organitzades pel Museu Pedagógic de Palma.

Els nins sostenen correspondència amb el mestre i en totes les cartes manifesten llur satisfacció i entusiasme. Han passats deu dies al port de Manacor visitant després aqueixa ciutat i tota la part del sud de Mallorca. Are son a Palma i han de recorre la part Nord. Per ses cartes se veu com les atreu lo verament notable, lo qual prova sa instrucció.

Les nines son ara a Porto-Cristo i segons noticies vendrán d'excursió a la nostra vila.

¡POR FIN!

Llegó el momento de poder ofrecer al público, cualquier libro de interés, en inmejorables condiciones.

Concedo largos plazos.

Muchas obras, pueden adquirirse por cuadernos semanales.

Represento las editoriales siguientes: «Editorial Manuel Castro» «Ediciones Aramis» y el centro Editorial «Mundial Biblioteca»

Julian Garau

CUEVAS DE ARTÁ

NOTAS: Sirvo por correo todo Baleares.

Automóviles de ocasión. Escopetas y accesorios.

Utensilios para colegios.

Reservat per en

Guillem Bujosa (a) Ganancia

No temeu, ja sortirà l'anunci!

SERVICIO DE AUTOMÓVIL DE BARTOLOME FLAQUER (A) MANGOL.

A todas las llegadas del Ferrocarril hay camión que parte directo para Capdepera y Calarratjada. De estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

DIRECCIÓN: ANGULO, 1.

Automòvils de lloguer DELS GERMANS

SARD (A) TERRES

A cada arribada de tren van a l'Estació. Tenen servici combinat amb el Ferrocarril.

Escursions a Ses Coves, Calarratjada i demés punts de Mallorca a preus convenguts.

DIRIGIRSE:

Carré d'En Pitxol n.º 8.
Id Son Servera n.º 29

ARTÁ.

Ensaïmades i panets En lloc se troben millós que a la PANADERIA Victoria ES FORN NOU DES

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre panes, panets, galletes, bescuits, ròliets, i tota casta de pasticcets.

TAMBE SE SERVEIX a DOMILI
Netedat, prontitut i economia

DESPAIG:

Carrer de Palma 3-bis. ARTA

LAS NOVEDADES

EN

Tejidos
Mercereria
Perfumeria

DE JUAN VICENS

CALLE DE ANTONIO BLANES 38

¿VOLEU ESTAR BEN SERVITS?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

té una Agencia entre Artá i Palma i hei va cada dia.

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrregs.

Direcció a Palma: Harina 8. An es costat des Centro Farmacèutic.

Artá: Palma n.º.

Si voleu menjar bo i llegítim

Oli d'oliva

dirigiu-vos a

D. JUSEP PIÑA

Quatre Cantons, 8-ARTA

Te olis de primera i segona classes a preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litres a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

Grandes Almacenes

San José

DE

Vda. Ignacio Figuerola

-I-

¡HOY, COMO NADIE!

detalia en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Unicos almacenes que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA

VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie

Telefono 207 | Precio fijo

ESTACASA NO TIENE SUCURSALES

ALMACENES MATONS

DE

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39 al 49

Palma de Mallorca

SASTRERIA PARA SEÑORA
Y CABALLERO

ARTICULOS Y NOVEDADES

PARA VESTIR DE TODAS CLASES

GRANJA BARCINO

PER TOTA CLASSE D'AVIRAM DE RAÇA CUNIS, COLOMS, ALIMENTS ESPECIALS PER POLLS, I Ponedores, INCUBADORES, ANELLES. PLANS I CONSULTES

CONSELL MALLORCA

AGENCIA DE ARTA A PALMA I VICEVERSA

DE

ANTONI GILI (A) COMUNA

Y

BME. FLAQUER (A) MANGOL

SERVICI DIARI EN PRONTITUT I ECONOMIA

DE PREUS

ENCARREGS A DOMICILI

Palma -- Banch de S'oli, 24
DIRECCIO Artá--Can Mangol, Angulo
--Can Comuna--Centro

CAFÉ SENE MESTRANSA

de varies classes i preus

SEN TORRA CADA DIA

Venta en la botiga de comestibles d'or

JAUME CABRER

ANTONI BLANES